

De can...

Potser amb la panxa més plena, potser amb el cor més ple també de contacte familiar dels darrers dies, m'aturo en aquesta estona de pregària. Per digerir bé el que he menjat, em dispenso a un petit dejuni, un àpat lleuger. Per digerir els impactes emocionals d'uns i altres, dels que formen part de la família més propera o llunyana, cerco el temps de quietud, rememorant el que he viscut. Així, faig venir al cap i al cor, uns i altres, els de can tal i can qual, els del meu clan, la meua tribu, els que formem part d'un mateix gentilici: barcelonins, vigatans, vilanovins, constantins... Aquells pels que la neurociència em diu que en cas d'alerta m'hi jugaria més la vida, primer aixoplugaria. Aquells pels que en cas de fugida, primer socorreria. Amb aquests em quedo avui en el silenci de la pregària. Els faig lloc al meu cor, els poso nom, als presents, als absents, als que no hi son ara, als que hi ha estat, un per un, una per una: formem colla dels de Can Tal, Can Qual.

Tot llegint [Mt 2,13-15.19-23](#), m'adono dels moments en els que la meva respiració canvia de ritme. M'hi aturo. No em pregunto el per què. M'hi quedo una estona en el mot que ha ampliat l'aire que he inhalat, el que he exhalat. He ampliat l'espai del cor. Hi he trobat també el gentilici: el Natzarè.

De nou, reprenc la memòria dels meus, els que potser vaig veure ahir, abans d'ahir. Ara amplio el cercle, incorpore als de Can... una colla més àmplia: tots els de la meva vila, els de la meva contrada, els de la meva feina, empresa, escola, els de la meva... els que per un motiu o altre sento també meus, amb els que un vincle o altre m'hi uneix. Amplio així el cercle d'aquells pels que també m'hi jugaria la vida en cas d'emergència, sigui climàtica, sigui sanitària... M'adono, mentre miro d'anomenar-los, que no m'hi caben. Amb el moviment conscient de la respiració, mentre amplio els noms, amplio l'aire que circula per dins meu, amplio el cor, amplio... el jugar-m'hi la vida, amplio el que ha de ser salvat.

"El misteri de l'Encarnació va necessitar d'una família concreta, un temps i un lloc concrets. Misteri que contemplem per deixar que ens parli i ens il·lumini."

(José M. Rodríguez Olaizola, s.j.)

"Sagrada Família"

Avui m'acompanyo de l'Ave Maria. La mare em convida a ampliar el cor, l'aire que circula per dins. L'amor que traspasa espai i temps, que ho eixampla tot. Avui els de Can... es fan els del món, els que trepitgem aquest planeta, els que malden per viure entre tanta dissort.